No. 20. **Ao. 1852.**

Zaturdag **14 Februarij.**

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 11 *Februarij* 1852.

Van wege Zijne Excellentie den Gouverneur dezer kolonie, wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daartoe gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden aan de navolgende slaven, als:

1o. Aan het slavenkind *Cornelis Marius*, oud 12 jaren, zoon van *Margaretha*; toebehoord hebbende voor den vrijdom aan F. C. van Russel, en gestaan onder het toezigt van A. F. van Amson, als Curator ad hoc.

2o. Aan de slavenkinderen: *Elisabeth Lucrisse*, oud 17 jaren, dochter van *Seraphina*, en haren broeder *Nicolaas Carel*, oud 15 jaren; toebehoord hebbende voor den vrijdom aan H. Becker, en gestaan onder het toezigt van A. F. van Amson, als Curator ad hoc.

3o. Aan het slavenkind *Adolphina*, oud 12 jaren, dochter van *Flora*; toebehoord hebbende voor den vrijdom aan A. J. Comvalius Az. en gestaan onder het toezigt van A. F. van Amson, als Curator ad hoc.

En 4o. Aan het slavenkind *Johannes Vitus*, oud 8 jaren, zoon van *Jansje*; toebehoord hebbende voor den vrijdom aan W. van der Kamp, en gestaan onder het toezigt van A. F. van Amson, als Curator ad hoc.

En dat gemelde gemanumitteerden voortaan de namen zullen voeren, van:

1o. *Cornelis Marius Lindner.*
2o. *Elisabeth Lucrisse Haarle.*
Nicolaas Carel Willem Haarle.
3o. *Adolphina Selly Jacoba Blijde.*
En 4o. *Johannes Vitus Semil.*

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,
A. KIKKERT SCHOTBORGH.

Gouvernements - Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1852.

11 Februarij. Van de slaven: *Hannibal*, oud 64 jaren zoon van *Londa*, en *Cato*, oud 58 jaren, waarvan de moeder onbekend is; toebehoorende den boedel F. F. Franke.

» » Van den slaaf *Isac*, oud . . . jaren, waarvan de moeder onbekend is; toebehoorende voor den vrijdom, aan M. P. Gracht.

» » Van het slavenkind *Andrew*, oud 5 jaren, zoon van *Jansje*; toebehoorende voor den vrijdom aan J. J. Semil.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,
A. KIKKERT SCHOTBORGH.

Tweede afkondiging.

Gouvernements - Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1852.

13 Februarij. Van de slavin *Catharina*, oud 67 jaren, waarvan de moeder onbekend is, en haar kind *Parker*, oud 38 jaren; toebehoorende voor den vrijdom aan Mordechaij J. Levij.

» » Van het slavenkind *Johan*, zoon van *Henrietta*; toebehoorende voor den vrijdom aan H. J. Stolkert.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,
A. KIKKERT SCHOTBORGH.

Eerste afkondiging.

In overeenstemming met het welmeenen van het Bestuur worden de *eigenaren of bezitters van* paarden, ezels, hoornvee, schapen, geiten *en* varkens, welke tot hiertoe in gebreke zijn gebleven, om de jaarlijksche opgaaf, bedoeld bij Notificatie van den 15 Januarij 1817, (G. B. van dat jaar No. 1), ten kantore van den ondergeteekende in te zenden, alsnog in de gelegenheid gesteld, om aan deze hunne verpligting, *binnen den tijd van drie weken*, te voldoen.

Paramaribo, den 13 *Februarij* 1852.
De Procureur Generaal der Kolonie Suriname,
Ph. de KANTER.

Bekendmaking.

Bij Resolutie van het Geregtshof der kolonie *Suriname*, van den 6 Februarij 1852, is op daartoe gedaan verzoek, Sara Salomon Samson gesteld onder Curatele, en tot Curator over haar persoon en hare goederen benoemd Emanuel Salomon Samson.

Paramaribo, den 10 *Februarij* 1852.
De Griffier van voormeld Hof,
(2582) A. VAN MEERTEN.

Burgerlijke Stand.

Paramaribo, den 13 *Februarij* 1852.
Op heden zijn in *Ondertrouw* opgenomen:
Claas de Lange Gaddum
met
Frederika Juliana van J. Williaume.

De adjunct ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
H. J. RAATGEVER.

Eenige afkondiging, als zullende dit huwelijk bij anticipatie worden voltrokken.

Statistiek.

Gedurende het *vierde* kwartaal van het jaar 1851 zijn alhier aangekomen:

Uit *Nederland* 10 schepen.
» *Noord-Amerika* 7 »
» Vreemde plaatsen 24 »
—— 41 schepen.

Vertrokken:

Naar *Nederland* 14 schepen.
» *Noord-Amerika* 9 »
» Vreemde plaatsen 23 »
—— 46 schepen.

Uitgevoerd:

Naar Nederland:

7.026.004	ponden suiker.
26.786	» heele koffij.
2.088	» gebr. dito.
52.695	» schoone katoen.
1.600	» vuile »
645	» cacao.
1.901	» arrowroot.
63	» vischlijm.
59.080	» quassihout.
1.144	» tonka boonen.
2.316	gallons rum.
8.291	ponden huiden.
2.010	» oud koper.
118	pies vierkant hout.
3	ceder blokken.
3	kisten manufacturen.
428	ponden oude letterspecie.

Naar Noord Amerika:

631.976	ponden suiker.
8.155	» heele koffij.
325	» gebr. »
34.835	» cacao.
240.044	gallons melassie.
1.715	ponden oud koper.
70	bossen banannen.
5	vaten lemmetjes, 80 kelders Jenever.

Voor *Exportatie:*

291	vaten nagelen.
5	dito nageltakken.

Naar Vreemde Plaatsen:

287.238	ponden suiker.
666	» heele koffij.
16.305	» schoone katoen.
5.361	gallons rum.
667	ponden arrowroot.
720	» pindaas.
68.310	» inl. koorn.
10.000	spier inl. koorn.

Alsmede:

2 kisten banket, 8000 banannen stoelen, 2 manden en 6 vaatjes bier, 4 kisten bladen blik, 142 vaten blom, 6 stuks eenden, 140 stuks hammen, 4035 kubiek voeten hout, 61 roode en 37 groene kelders jenever, 218 stuks kazen, 6 kistjes spermacetie kaarsen, 1 kist Koopmanschappen, 9 koeijen, 207 kippen, 7 kalkoenen, 1 kist manufacturen, 7 pullen spermacetie olie, ¼ vat en 10 pullen patent olie, 150 pies cederplanken, 2500 voeten PP. planken, 100 mandjes pijpen, 30 vaten buitenl. rijst, 83 stuks schapen, 30 manden selterswater, 34 vaten saucijsjes, 20 vaten spek, 10 mille buitenlandsche sigaren, 4 kippen stokvisch, 8 vaten teer, 9 varkens

10 heele en 12 kwart vaten vleesch, 20 vaatjes witlood 10 ijzeren bladen, 27 stuks jams.

Uit het Entrepôt:

6 roode en 1336 groene kelders en 2 pijpen jenever.

Exportatie:

2 mille sigaren, 1 kist schoenen, blik en koperwaren, 1 geëmb. hobbelpaard. 12 vaten en 2 kisten provisien, 2 kistjes kaas, 2 kisten ingelegde groenten en grutterswaren, 1 geëmb. stuk rookvleesch en 38 kisten wijn.

De Armoede en de Statistiek

De stoffelijke toestand der volkeren is thans een hoofdonderwerp, waarmede de verschillende regeringen van Europa zich bezig houden en ook de dagbladen spreken hierover mede, naar gelang van hun staathuishoudkundig geloof. Het is teregt dat men aan deze zaak de hoogste opletendheid wijdt, want hebben de oude Philologen gezegd: » de volle maag is een vijand der studie' — een ledige maag is nog erger vijand van tevredenheid en beschaving, en de Engelschman had wel gelijk, toen hij zeide: » de man die twee koren halmen wist te doen uitschieten, waar vroeger slechts een wies, heeft meer tot welzijn der menschheid verrigt, dan hij die honderd veldslagen won." of — mag men er thans wel bijvoegen— die honderd verkiezings-wetten maakte. De mensch leeft wel niet alleen om te eten en te drinken; het eten is slechts middel, maar dat middel moet er toch zijn, vóór dat vrijheid en beschaving te voorschijn kunnen treden. Het is niet waar dat de armoede vrij en deugdzaam maakt— alleen de loontrekkende arbeid, alleen wat de voortbrenging bevordert, is te gelijk eene veredeling der kostelijke aardsche goederen des vredes, der zedelijkheid, der vrijheid en der geregtigheid. Van daar, dat er voor den menschenvriend veel bemoediging is, in ieder stuk spoorweg, in elke nieuwe telegrafische linie, in elk nieuw ontgonnen stuk lands, in elke nieuwe uitvinding en ontdekking der werktuigkunde, chemie en physica.

Voor 1848, werd het volk onophoudelijk toegesproken over zijne armoede en over de oorzaken daarvan. De regeringen werden zeer hard gevallen over het toenemend pauperismus en de kreet werd overal dagelijks aangeheven: de vreemden eten ons op— het geld gaat uit het land, de verarming maakt grooten voortgang. Daarna vielen de politieke vertwijfeling en oeconomische verblinding elkander in de armen, en voerden hier en daar de volkeren tot aan den afgrond des verderfs. Maar— het beste, het verstandigste gedeelte der natien werkte, in weerwil van allerlei staatkundige hindernissen stil en rustig voort en vervulde den afgrond, zonder hierover met den staat in ruggespraak te komen of aan diens leiband te loopen, alleen volgens de werking van dat wonderbaar wereld bestuur, hetwelk in den mensch de aandrift tot volmaking in de ziel plantte en waarvan de eigenwijsheid zich meester dacht te maken.

Wie is het, die ons van deze waarheid overtuigt?

De statistiek. Zij dreef de dwaze verbeelding der theoristen en de roode spoken der alarmblazers in het rijk der schimmen terug, en wel door den banvloek van dorre getallen. De statistiek is nog in de kindschheid, men wachte zich, om onbepaald op haar te vertrouwen; de getallen, die zij geeft, zullen langzamerhand nader aan de waarheid komen, maar het schoone dier wetenschap is, dat zij, zonder volmaakt te rekenen, toch een zekeren maatstaf geeft. Al zijn hare cijfers niet geheel juist, dan geen zij toch vrij nauwkeurig de verhouding tusschen de getallen op. En daarop komt het eigenlijk aan.

Pruissen — wij hebben er onlangs, maar als ter loops eenige regels over geschreven — gaf onlangs een bewijs van het nut der statistiek, toen zijn statistiek bureau mededeelingen, berekeningen en vergelijkingen mededeelde over de vermeerdering zijner bevolking en zijner welvaart, die vele zoogenaamde staathuishoudkundigen en ongeluksprofeten den grond onder de voeten deden verzinken.

Aan geldswaarde, gerekend naar den jaarlijkschen midden prijs, verteerde de bevolking per hoofd, in:

1806—	11 thl.	15 silb. gr.	0 pfenn.	
1831—	21 »	5 »	2 »	
1842—	22 »	8 »	»	
1849—	26 »	21 »	»	

De opgegeven getallen, immers als men de betrekkelijke juistheid erkent, geven eene vermeerdering van bevolking van 47 pct. en eene vermeerdering der welvaart van $136\frac{1}{2}$ pct. De hoedanigheid der opgegeven voorwerpen geeft grond, om aan eene tamelijke gelijke toeneming der welvaart onder alle klassen te gelooven, daar toch een individu, zelfs bij groote rijkdom zijn verbruik van eigenlijke levensmiddelen en kleedingstukken, niet boven eene zekere hoeveelheid kan opvoeren. Men mag dus met zekerheid aannemen dat de arbeidende klasse in Pruissen die 7 | 10 der bevolking uitmaakt, minstens 100 pct. rijker is dan in 1806. Het opmerkelijkste is de vermeedering van het gebruik van katoenenstoffen. Zij beloopt in 43 jaren tijds niet minder dan 1200 pct. Die stoffen zijn hoofdzakelijk met landbouw producten betaald, waarvoor men in 1806 waarschijnlijk een honderdste gedeelte dier stoffen kon koopen. Deze goedkoopheid is te danken aan de ontwikkeling der industrie en komt den landlieden, dus de groote meerderheid der Natie, ten goede, terwijl zij bovendien 25,000 inlandsche spinners en wevers werk geeft.

De vermeerdering der bevolking is het sterkste bij de landbouwende klasse. In de Rijn-provinciën is zij slechts $43\frac{1}{2}$, en tusschen Oder en Wezel $66\frac{1}{2}$ pCt. Wij gelooven, dat de resultaten der statistiek in Pruissen, ook in meer andere landen zouden gevonden worden, als men daartoe de noodige bescheiden verzamelde, en met bekwaamheid en onpartijdigheid wist te vergelijken.

Hoe donker het tegenwoordige oogenblik voor Europa is, uitkomsten als de bovenstaande geven toch gegronde hoop op eene betere toekomst. (*A. C.*)

De Hanzeesteden en de Duitsche Tolvereeniging.

De Tolvereeniging klopt aan Hamburg's en Bremen's deuren, doch de beide handelsteden houden zich doof, terwijl men in 1847, althans te Hamburg, wel genegen scheen om zich dier vereeniging aan te sluiten. Thans echter schijnt de Hamburger handel al een geringe dunk te hebben van de Duitsche nijverheid. En toch verzekert deze, dat zij den overzeeschen handel van Hamburg en Bremen artikelen genoeg kan aanvoeren, om hem de gedeeltelijke verloochening zijner beginselen van vrijen handel te vergoeden. Pruissen zou daartoe aan de Duitsche Tolvereeniging eene staatkundige handels-organisatie willen geven, die eene groote ontwikkeling der binnenlandsche industrie schiep en maatregelen aanwees, om den Engelschen en Nederlandschen tusschenhandel in koloniale waren onmiddellijk op de Hanzeesteden te rigten. De Tolvereeniging zou b. v. met medewerking der Hanzeesteden, alle ladingen van koloniale goederen, die niet onmiddellijk uit de landen van hunnen oorsprong in Duitsche havens werden aangevoerd, met een inkomend regt van 10 à 20 pct. treffen, en daardoor alleen rekende men den Britschen en Nederlandschen handel geheel uit het veld geslagen, terwijl de waarde van den invoer te Hamburg jaarlijks 30 millioen thalers, dat is 1 | 4 meer dan de gewone, zou winnen. In gelijke mate moest echter ook de uitvoerhandel van Hamburg vermeerderen, en dit zou, zoo voorspelt men zich gaarne, zeer zeker gebeuren, want de kolonien, die verkochten, zouden bereidwillig zijn goederen in ruiling te koopen.

Men voorziet echter dat zulk eene handelsorganisatie tusschen de tolvereeniging en de Hanzeesteden, in sommige takken van handel die door koloniale producten gevoed worden, vooral in betrekking met Engeland, tot vermindering zal leiden. Hamburgs handel met Engeland vertegenwoordigt wat invoer betreft 90 en voor den uitvoer slechts 36 millioen mark banco. De invoer is dus aanzienlijk hooger, en die meenen mogt, zoo schrijft men uit Berlijn, dat de Hamburger-Britsche handel staat of valt met de scheepsladingen, uit het kanaal naar Hamburg, of van de katoenbalen uit Liverpool, afhangt, toont alleen zijne onkunde. Maar aan Nederland zou een inkomend regt ten gunste van den directen handel der Hanzeesteden hoogst schadelijk zijn. Hamburg, zoo eindigt de Berlijnsche correspondent der Augsburger Zeitung, moet zich tot ertgenaam van de » Mijn Heer's" maken - dan handelt het niet alleen in zijn eigen belang maar ook in dat van geheel Duitschland, want Duitschland alleen gebruikt de helft der producten die Java aan Nederland oplevert.

Het Bremer-Handelsblad, uitkomende bij de Weser-Zeitung, dringt er vooral op aan, om Emden, door een spoorweg en zooveel mogelijk in regte lijn met Keulen te verbinden - met Keulen de stapelplaats van den West-Duitschen en Zwitserschen handel, waar de kapitalen zijn die Emden mist, terwijl Emden heeft, wat Antwerpen Keulen niet aanbiedt, n. l. kundige reeders, schepen en degelijk zeevolk.

Alzoo, zegt het Bremer-Handelsblad, zal Emden een gedeelte van den goudstroom in West-Duitschland en Zwitserland ontspruitende, vroeger alleen door den Rijn naar Nederland geleid, en vervolgens gedeeltelijk door de spoorwegen op Antwerpen gevoerd - naar zijne haven trekken. Dit gaat natuurlijk langzaam, maar de tijd zal komen, dat de Keulenaar zich te Emden te huis gevoelt, zich met Oost-Friesche huizen associeert en Emden en Keulen tot eene mercantiële éénheid maakt. Alle pogingen van Keulen om eigen zeevaart te scheppen waren ijdel. De Rijnprovincien kunnen zich alleen door Oost Friesland in handel en zeevaart emanciperen.

Eén ding houde men echter in het oog. De weg van Emden naar Keulen heeft magtige en vijandelijke concurrenten in de Nederlandsche en Belgische water- en spoorwegen, en goedkoopheid en spoed beslissen thans in den handel bijna alles. Het komt er dus vooral op aan, dat de spoorweg tusschen Emden en Keulen zoo kort en zoo goedkoop mogelijk, voor het vervoer zij. (*A. C.*)

Het schip *Eliza*, kapt. D. H. Dirks, adres bij M. D. Huidekoper. Sluit *HEDEN*.

Gedrukt bij J. C. MULLER Az.